

krænker og nye sociale problemer. Vi ved jo, at krænker ofte selv har været ofre som børn, så her må der virkelig sættes ind.

Vedrørende børns ret til medbestemmelse:

Beslutningsforslaget omtaler den demokratiske beslutningsproces i de sammenhænge, hvor barnet færdes.

Kristeligt Folkeparti finder, at det er langt vigtigere at fæstne sig ved børns ret til med- og selvbestemmelse i lovgivningen. Vi mener, at samfundet krænker børns rettigheder ved ikke at høre på og tage hensyn til deres mening vedrørende afgørelser, der berører dem direkte.

F.eks. tager man ofte ikke hensyn til børnenes meninger, hvis de i en situation omkring anbringelse udtaler, at de ønsker at bo hos eller at komme i aflastning hos deres bedsteforældre.

Børnekonventionen foreskriver, at børn skal høres og deres holdning tillægges vægt, og denne bestemmelse er indføjet i forskellig lovgivning, men det halter stadig væk på nogle områder. Dette gælder f.eks. med hensyn til samværsretten, som er en ret for forældre, vel at mærke.

En sag fra Nordjyllands Statsamt viser, hvor galt det kan gå i praksis: Et barn på 3 år er bange for at være sammen med sin far, barnet skrider af angst for at være i nærheden af ham, og der er mistanke om incest, hvilket støttes af erklæringer fra forskellige børnesagkyndige. Alligevel har statsamtet tildelt faderen overvåget samvær, og moderen er derfor gået under jorden med barnet.

Et andet problemområde i praksis er de situationer, hvor et anbragt barn ikke længere føler sig knyttet til sine biologiske forældre på grund af et langvarigt ophold hos en plejefamilie, og hvor både barnet og plejefamilien ønsker adoption, men hvor forældrene ikke vil give tilladelse til det og tilladelsen derfor ikke bliver givet.

Også på dette område er der virkelig behov for at sætte ind for at sikre børn en tryg og roligere opvækst.

Vi finder, at der er mange positive elementer i SF's forslag, og vi ser frem til udvalgsbehandlingen af det.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-dal.

Villy Søvn-dal (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for alle de rosede ord. Desværre udmøntede de sig ikke i

konkret støtte til forslaget, men jeg synes, der var mange rosede bemærkninger.

Efter at have hørt ordførerne og måske specielt regeringspartierne synes jeg, grundspørgsmålet i denne debat er, om vi er positive over for den børnepolitiske udvikling generelt. Forløber den, som vi gerne vil? Når vi ser på det store billede, synes vi så, at vi er på vej et sted hen, hvor børn får et bedre liv i al almindelighed? For hvis dét er hovedkonklusionen, og sådan hørte jeg lidt både ministeren og den socialdemokratiske ordfører og Det Radikale Venstres ordfører, så tror jeg, vi må erkende, at vi ser forskelligt på verden.

Jeg deler den opfattelse, at for hovedparten af børnenes vedkommende er vi inde i en udvikling, der hedder et bedre liv, men når vi taler om den periode, som vi er i, og som er kendetegnet ved en voldsomt polariseret udvikling, som også rammer børnene, så synes jeg, det er svært at se beskrivelsen under den overskrift, at der generelt er en positiv udvikling på børneområdet.

Det, der har slået os i SF, er jo, at børnene blev fuldstændig glemt under finanslovforhandlingerne: ikke en linje, ikke et ord, ikke en beslutning vedrørende børn. Det er dog underligt, at de mange partier, der her har udtrykt meget stor velvilje over for børnene, fuldstændig glemte dem den nat i Finansministeriet. Fuldstændig! Der er ikke en linje om børn.

Det er vel også det, der har fået en gruppe af unge Socialdemokrater – og jeg vil gerne medgive, at vi også er blevet inspireret af dem – til dels at udgive et debatoplæg i starten af sommeren og dels at udtrykke deres skuffelse over, at det blev fuldstændig glemt, og at sige, at så må man jo tage det op på et senere tidspunkt. Og nu er lejligheden der så.

En anden inspiration er selvfølgelig, at statsministeren for næsten et år siden stillede det spørgsmål, der er blevet gentaget så tit: »Kunne vi ikke gøre det lidt bedre?« Og vi har ventet på, at det på en eller anden måde udmøntede sig i konkrete initiativer. Vi har ventet og ventet.

Vi har været med til ét initiativ, og det vil jeg godt kvittere for: I forbindelse med pinsepakken forlængede vi fripladsstrøket i et samarbejde mellem regeringen, SF og Enhedslisten, og det var vi jo meget glade for, for det er formentlig et af de bedste fordelingspolitiske skridt, vi overhovedet kunne tage. Men bortset